

פרשת שמות

מקרא מסודר

הפטרת שמות

מקרא מסודר

פרשת שמות:

שעבוד מצרים

ושליחת משה

שעבוד מצרים
לידת משה וגידולו
זכירת אלהים ושליחת משה
משה בדרך למצרים
משה ואהרן במצרים

3 פרשת שמות: שעבוד מצרים ושליחת משה

11 עבדות מצרים ושליחות משה

שעבוד מצרים

13 שמות הבאים מצרימה
13 הדור החדש
14 המלך החדש
15 גזירת הבנים

לידת משה וגידולו

17 לידת משה והצלתו
18 משה הורג מצרי ובורח למדין

זכירת אלהים ושליחת משה

23 ויאנחנו ותעל שוועתם
23 מראה הסנה
25 אשלחך לפרעה
27 תאמר לבני ישראל
29 האותות
31 מי ידבר

משה בדרך למצרים

33 משה שב למצרים
34 בדרך במלון
35 מפגש משה ואהרן

משה ואהרן במצרים

37 משה ואהרן מדברים לישראל
37 משה ואהרן באים לפרעה
38 הפסקת התבן
39 שוטרי בני ישראל
41 וישב משה ליי

43 הפטרת שמות

שעבוד מצרים

13	שמות הבאים מצרימה
13	שמות הבאים
13	סך זרע יעקב
13	הדור החדש
14	המלך החדש
14	המלך לעמו
14	עינוי בני ישראל
15	כאשר יענו כן ירבה
15	עבודה בפרך
15	גזירת הבנים
15	ציווי מלך מצרים למילדות
16	מעשי המילדות
16	מלך מצרים למילדות
16	שכר המילדות
16	ציווי פרעה לכל עמו

לידת משה וגידולו

17	לידת משה והצלתו
17	נישואין ולדה
17	ותשם הילד בתבה
17	בת פרעה רואה את הילד
18	אמו מניקתו
18	ויגדל הילד ותקרא שמו משה
18	משה הורג מצרי ובורח למדין
18	ויך את המצרי
19	ביום השני
19	ויברח משה וישב בארץ מדין
20	משה מושיע את בנות מדין
20	בנות מדין ורעואל אביהן
	וישב משה אותו
20	ויתן לו את ציפורה
20	ותלד בן

זכירת אלהים ושליחת משה

23	ויאנחנו ותעל שוועתם
23	וישמע אלהים

23	מראה הסנה
23	המראה
24	קדיאת יי
25	אשלחך לפרעה
26	מי אנכי
26	מה שמו
27	תאמר לבני ישראל
27	יי אלהי אבותיכם שלחני
27	ואספת את זקני ישראל
28	תבואו למלך מצרים
28	ולא יתן אתכם להלך
28	ונתתי חנם בעיני מצרים
29	האותות
	משה:
29	והן לא יאמינו לי
29	אות המטה
30	אות הצרעת
30	אות הרם
31	מי ידבר
	משה ליי:
31	לא איש דברים אנכי
	יי למשה:
31	אנכי שמתני פה לאדם
	משה:
31	שלח נא ביד תשלח

משה בדרך למצרים

33	משה שב למצרים
33	משה לוקח רשות מיתרו
33	יי אומר למשה לשוב מצרים
33	יי למשה על פרעה
34	בדרך במלון
34	ויבקש יי המיתו
34	צפרה כורתת ערלת בנה
34	וידף ממנו
35	מפגש משה ואהרן
35	אהרן פוגש את משה

משה ואהרן במצרים

37	משה ואהרן מדברים לישראל
37	משה ואהרן באים לפרעה
37	משה ואהרן לפרעה בשם יי פרעה:
38	אתם משביתים העבודה
38	הפסקת התבן ויצו פרעה:
38	לא תוסיפו לתת תבן
39	נוגשי העם עושים דבר פרעה
39	שוטרי בני ישראל
39	ויכו השוטרים
40	ויצעקו השוטרים לפרעה
40	וידאו השוטרים את העם ברע
40	שוטרי בני ישראל למשה
41	וישב משה ליי
41	משה ליי: למה הרעות
41	יי למשה: עתה תראה

• פרשת שמות: שעבוד מצרים ושליחת משה

יציאת מצרים

• • שמות

עבודת מצרים

ושליחות משה

• • שמות

שעבוד מצרים

שמות הבאים
מצרימה

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיִם

אֶת יַעֲקֹב

אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ:

פרק א
סדר א
פרשה א
(פתחה)
פרשת שמות

שמות הבאים

ראובן

שמעון

לוי

יהודה

יששכר

זבולן

בנימין

דן

נפתלי

גד

אשר

סך זרע יעקב

70

יוסף במצרים

רְאוּבֵן

שִׁמְעוֹן

לֵוִי

יְהוּדָה:

יִשְׁשַׁכָּר

זְבוּלָן

וּבְנֵימִן:

דָּן

וּנְפֹתָלִי

גָּד

וְאֲשֵׁר:

וַיְהִי כָּל־נֶפֶשׁ יֹצֵא יַד־יַעֲקֹב

שְׁבַע־עֶשְׂרֵים נֶפֶשׁ

וַיֹּסֵף הִיא בְּמִצְרַיִם:

הדור החדש

וימת דוד יוסף ואחיו

וימת

יוסף

וְכָל-אֶחָיו
וְכָל הַדּוֹר הַהוּא:
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
פָּרוּ
וַיִּשְׂרְצוּ
וַיִּרְבוּ
וַיַּעֲצְמוּ
בְּמֵאד מְאֹד
וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ אֹתָם:

וַיִּקַּם מֶלֶךְ-חָדָשׁ עַל-מִצְרַיִם
אֲשֶׁר לֹא-יָדַע אֶת-יְוֹסֵף:

פרשה ב
(פתוחה)

וַיֹּאמֶר אֶל-עַמּוֹ
הַזֶּה

עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעָצוּם מִמֶּנִּי:

הֲבֵנָה נִתְחַכְמָה לּוֹ

פֶּן-יִרְפָּה

וְהָיָה כִּי-תִקְרָאנָה מִלְחָמָה

וְנוֹסַף גַּם-הוּא עַל-שְׂנְאֵינִי

וְנִלְחַם-בְּנִי

וְעָלָה מִן-הָאָרֶץ:

וַיֹּשִׁימוּ עָלָיו שְׂרֵי מִסִּים

לְמַעַן עֲנֹתוֹ בְּסִבְלָתָם

וַיִּבְזוּ עָרֵי מִסְכְּנוֹת לְפָרְעֹה

בני ישראל רבו

המלך החדש

המלך לעמו

עם ישראל רב

נתחכמה לו פן ירבה

וילחם בנו ועלה

עיניו בני ישראל
שרי מוסים

ערי מסכנות

אֶת־פֶּתֶם

וְאֶת־רַעְמָסִס:

וְכַאֲשֶׁר יַעֲנֶנּוּ אֹתוֹ

כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ

וַיִּקְצֹוּ מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:

וַיַּעֲבֹדוּ מִצְרַיִם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֶךְ:

וַיִּמְרֹדוּ אֶת־חַיִּיהֶם

בְּעַבְדָּה קָשָׁה

בְּחֹמֶר וּבִלְבָנִים

וּבְכָל־עַבְדָּה בְּשָׂדֶה

אֵת כָּל־עַבְדֹתֶם

אֲשֶׁר־עָבְדוּ בָהֶם בְּפָרֶךְ:

וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְמִילֻדַת הָעֵבְרִית

אֲשֶׁר שֵׁם הָאֵחָת שִׁפְרָה

וְשֵׁם הַשְּׁנַיִת פּוּעָה:

וַיֹּאמֶר

בְּנִלְדֹכָן אֶת־הָעֵבְרִיּוֹת

וְרֵאִיתִן עַל־הָאֲבָנִים

אִם־בֶּן הוּא

וְהַמְתַּן אֹתוֹ

וְאִם־בַּת הוּא

וְחָיָה:

כאשר יענו כן ירבה

עבודה בפרך

מירוד חייהם

גזירת הבנים

ציווי מלך מצרים
למילדות

שמות המילדות

המלך למילדות: אם
בן והמתן

וַתִּירֶאֶן הַמִּילֹדֹת אֶת־הָאֱלֹהִים
וְלֹא עָשׂוּ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵן מֶלֶךְ מִצְרַיִם
וַתַּחֲיֶינן אֶת־הַיְלָדִים:

וַיִּקְרָא מֶלֶךְ־מִצְרַיִם לַמִּילֹדֹת
וַיֹּאמֶר לָהֶן

מִדּוּעַ עָשִׂיתֶן הַדְּבָר הַזֶּה
וַתַּחֲיֶינן אֶת־הַיְלָדִים:

וַתֹּאמְרֶינן הַמִּילֹדֹת אֶל־פְּרֻעָה

כִּי לֹא כִנְשִׁים הַמִּצְרַיִת הַעֲבָרִית
בְּרַחֲוֹת הַנָּה
בְּטָרִם תָּבוֹא אֱלֹהֵן הַמִּילֹדֹת וַיְלָדוּ:

וַיִּיטֹב אֱלֹהִים לַמִּילֹדֹת
וַיִּרְבַּ הָעַם

וַיַּעֲצְמוּ מְאֹד:

וַיְהִי כִי־יִרְאוּ הַמִּילֹדֹת אֶת־הָאֱלֹהִים
וַיַּעַשׂ לָהֶם בְּתִים:

וַיֵּצֵא פְרֻעָה לְכָל־עַמּוֹ לֵאמֹר
כָּל־הַבֵּן הַיְלֹד

הַיֹּאֲרָה תִשְׁלֹכְהוּ

וְכָל־הַבֵּת

תַּחֲיֶינן:

מעשי המילדות

מלך מצרים למילדות

המלך למילדות: מדוע עשיתן

המילדות לפרעה: העבריות חיות

שכר המילדות וייטב אלהים

וירב העם

בתים

ציווי פרעה לכל עמו

כל בן היאורה

כל בת תחיון

לידת משה וגידולו

פרשה ג
(פתוחה)
סדר ב
פרק ב

וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבְּנוֹת לְוִי

וַיִּקַּח אֶת־בֵּת־לְוִי:

וַתְּהֵרָה הָאִשָּׁה

וַתֵּלֶד בֶּן

וַתֵּרְאֵהוּ אֹתוֹ כִּי־טוֹב הוּא

וַתִּצְפְּנֵהוּ שְׁלֹשָׁה יָרְחִים:

וְלֹא־יָכְלָה עוֹד הַצִּפְנֵנוֹ

וַתִּקַּח־לוֹ תִּבְתַּ גָּמָא

וַתַּחְמְרֶהּ בַּחֲמֵר וּבְזֹפֶת

וַתִּשֶׂם בָּהּ אֶת־הַיֶּלֶד

וַתִּשֶׂם בְּסוּף עַל־שֵׁפֶת הַיַּאֲר:

וַתִּתְצַב אַחֲתוֹ מֵרַחֵק

לִרְעוּתָהּ מֵהַיַּעֲשֶׂה לּוֹ:

וַתֵּרֶד בַּת־פְּרֹעֶה לְרַחֵץ עַל־הַיַּאֲר

וַנְּעֻרְתֶּיהָ הִלְכֵת עַל־יַד הַיַּאֲר

וַתֵּרְאֵהוּ אֶת־הַתִּבְּהָ בְּתוֹךְ הַסּוּף

וַתִּשְׁלַח אֶת־אִמָּתָהּ וַתִּקְחֶהּ:

וַתִּפְתַּח וַתֵּרְאֶהוּ וַתֵּלֶד אֶת־הַיֶּלֶד

וַהֲנִיחָהּ נָעֵר בְּכֶה

וַתַּחְמַל עָלָיו

וַתֹּאמֶר

מִי־לִרֵי הָעִבְרִים זֶה:

לידת משה
והצלתו
משואין ולידה
איש לוקח בת לוי

ותלד בן

ותרא כי טוב ותצפנהו

ותשם הילד בתבה
ותקח תבת גמא

ותשם בסוף

ותתצב אחותו

בת פרעה רואה את
הילד

ותראהו

בת פרעה:
מילדי העברים זה

וּתְאִמֵּר אֶחָתוֹ אֶל־בֵּת־פְּרֹעֶה

הַאֵלֶּךְ וְקִרְאתִי לָךְ אִשָּׁה מִיְנַקֶּת מִן הָעִבְרִית

וַתִּינַק לְךָ אֶת־הַיֶּלֶד:

וּתְאִמְרֵ־לָהּ בֵּת־פְּרֹעֶה

לְכִי

וַתֵּלֶךְ הָעֵלְמָה

וַתִּקְרָא אֶת־אִם הַיֶּלֶד:

וּתְאִמֵּר לָהּ בֵּת־פְּרֹעֶה

הַיֹּלִיכִי אֶת־הַיֶּלֶד הַזֶּה

וְהִינַקְהוּ לִי

וְאָנֹכִי אֶתֶּן אֶת־שְׂכָרְךָ

וַתִּקַּח הָאִשָּׁה הַיֶּלֶד

וַתִּנַּקְהוּ:

וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד

וַתִּבְנֶאֱהוּ לְבַת־פְּרֹעֶה

וַיְהִי־לָהּ לְבֵן

וַתִּקְרָא שְׁמוֹ

מֹשֶׁה

וּתְאִמֵּר

כִּי מִן־הַמִּיּוֹם מְשִׁיתָהוּ:

וַיְהִי בַיּוֹמִים הָאֵלֶּם

אמו מניקתו
אחותו לבת פרעה:
האקרא מינקת
מהעבריות

בת פרעה:
לכי

ותקרא את אמו

בת פרעה לאם:
הניקהו לי

ותקחו ותניקהו

ויגדל הילד ותקרא
שמו משה

שם הילד

טעם השם

משה הורג מצרי
ובורח למדין
ויך את המצרי

ויצא משה לאחיו

וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה

וַיֵּצֵא אֶל-אָחָיו

וַיִּרְא בְּסִבְלָתָם

וַיִּרְא אִישׁ מִצְרֵי מִכָּה אִישׁ-עֲבָרֵי מֵאָחָיו:

וַיִּפֶן כֹּה וְכֹה

וַיִּרְא כִּי אֵין אִישׁ

וַיִּדְ אֶת-הַמִּצְרִי

וַיִּטְמְנֵהוּ בַחֹל:

ויך המצרי ויטמנהו

ביום השני

וַיֵּצֵא בַיּוֹם הַשֵּׁנִי

וְהָנָה שְׁנֵי-אֲנָשִׁים עֲבָרִים נֹצִים

וַיֹּאמֶר לַרְשָׁע

לָמָּה תִכָּה רַעֲד:

וַיֹּאמֶר

מִי שָׁמַד לְאִישׁ שֶׁר וְשִׁפְטֵ עֲלֵינוּ

הַלְהַרְגֵנוּ אֶתְּהָ אָמֵר

כִּאֲשֶׁר הִרְגֵת אֶת-הַמִּצְרִי

וַיִּירָא מֹשֶׁה

וַיֹּאמֶר

אָכֵן נֹדַע הַדְּבָר:

וירא משה

משה: נודע הרבר

ויברח משה וישב

בארץ מדין

פרעה מבקש להרגו

וַיִּשְׁמַע פְּרֹעֶה אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה

וַיִּבְקֹשׁ לְהַרְג אֶת-מֹשֶׁה

וַיִּבְרַח מֹשֶׁה מִפְּנֵי פְרֹעֶה

וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ-מִדְיָן

וַיֵּשֶׁב עַל-הַבְּאֵר:

ויברח למדין

וישב על הבאר

וּלְכַהֵן מִדִּין שִׁבְעַת בָּנוֹת
וּתְבֹאֵנָה
וּתְדַלְנָה
וּתְמַלְאֵנָה אֶת־הַרְהוּטִים
לְהַשְׁקוֹת צֹאן אֲבִיהֶן:
וַיִּכְאוּ הָרְעִים וַיִּגְרְשׂוּם
וַיִּקַּם מֹשֶׁה וַיּוֹשִׁיעַן
וַיִּשְׁק אֶת־צֹאֲנָם:
וּתְבֹאֵנָה אֶל־רְעוּאֵל אֲבִיהֶן
וַיֹּאמֶר
מִדְּרוֹעַ מֵהֲרַתֵּן בָּא הַיּוֹם:
וּתֹאמְרֵן
אִישׁ מִצְרֵי הַצִּילְנוּ מִיַּד הָרְעִים
וְגַם־דָּלָה דָּלָה לָנוּ
וַיִּשְׁק אֶת־הַצֹּאן:
וַיֹּאמֶר אֶל־בְּנֹתָיו
רְאִי
לָמָּה זֶה עוֹבְרֶתֶן אֶת־הָאִישׁ
קְרָאֵן לוֹ וַיֹּאכַל לֶחֶם:
וַיּוֹאֵל מֹשֶׁה לְשִׁבְת אֶת־הָאִישׁ
וַיִּתֵּן אֶת־צַפְרָה בְּתוֹ לְמִשָּׁה:
וּתְלַד בֶּן
וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ
גִרְשָׁם

משה מושיע את
בנות מדין
ו' בנות כהן מדין

הרועים גירשו ומשה
הושיען

בנות מדין ורעואל
אביהן

רעואל:
מדוע מהרתן בא

הבנות:
איש מצרי הצילנו

רעואל: קראן לו

וישב משה אותו
ויתן לו את ציפורה

ותלד בן

גרשם

עבודות מצרים ושליחות משה • לידת משה וגידולו

טעם השם

כִּי אָמַר

גַּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם:

שמות • פרשת שמות • פרק ב

זכירת אלהים ושליחת משה

ויאנחנו ותעל
שוועתם
הזמן

ויאנחו בני ישראל

ותעל שועתם
לאלהים
וישמע אלהים

ויזכר אלהים

וירא אלהים

וידע אלהים

מראה הסנה

המראה

וַיְהִי בַיָּמִים הָרַבִּים הָאֵלֶּם
וַיָּמַת מֶלֶךְ מִצְרַיִם
וַיֹּאנְחוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל מִן-הָעֲבָדָה
וַיִּזְעֻקוּ
וַתַּעַל שְׁוַעֲתָם אֶל-הָאֱלֹהִים מִן-הָעֲבָדָה:

וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת-נַאֲקָתָם
וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת-בְּרִיתוֹ
אֶת-אֲבֹרָתוֹ
אֶת-יִצְחָק
וְאֶת-יַעֲקֹב:
וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּדַע אֱלֹהִים:

וּמִשָּׁה הָיָה רְעֵה אֶת-צֹאן יִתְרוֹ חֲתָנִי כְּהֵן מִדֵּיָן
וַיִּנְהַג אֶת-הַצֹּאן אַחֲרַי הַמִּדְבָּר
וַיָּבֹא אֶל-הַר הָאֱלֹהִים חֲרֵבָה:

וַיֵּרָא מֵלֶאךָ יְהוָה אֵלָיו
בְּלִבְת־אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה

פרשה ד
(פתוחה)

סדר ג
פרשה ה
(סתומה)
פרק ג

וַיֵּרָא

וְהִנֵּה

הַסֵּנֶה בְּעַר בְּאֵשׁ

וְהַסֵּנֶה אֵינֶנּוּ אֶכְלֵ:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

אֶסְרֶה־נָּא

וְאֶרְאֶה

אֶת־הַמְּרִאֵה הַגָּדֹל הַזֶּה

מִדְּוַע לֹא־יִבְעַר הַסֵּנֶה:

וַיֵּרָא וַיְהוּה בְּי סֵד לְרֵאִוֹת

וַיִּקְרָא אֵלָיו אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה

וַיֹּאמֶר

מֹשֶׁה מִשֶּׁה

וַיֹּאמֶר

הֲנִנִּי:

וַיֹּאמֶר

אֶל־תִּקְרַב הָלֶם

שֶׁל־נִעְלִיף מֵעַל רִגְלֶיךָ

כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו

אֲדַמְתִּי־קֹדֶשׁ הוּא:

וַיֹּאמֶר

אֲנֹכִי אֱלֹהֵי אַבְרָם

אֱלֹהֵי אִבְרָהָם

אֱלֹהֵי יִצְחָק

וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב

וַיִּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו

משה: אסורה ואראה

קריאת יי

אלהים: משה משה

משה: הנני

אלהים: של נעליך

אלהים: אנכי אלהי
אביך

ויסתר משה פניו

כִּי יֵרָא מֵהַבַּיִט אֶל־הָאֱלֹהִים:

וַיֹּאמֶר יְהוָה

רְאֵה רְאִיתִי

אֶת־עַנְי עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם

וְאֶת־צַעֲקַתְּם שְׁמַעְתִּי מִפְּנֵי נַגְשֵׁי

כִּי יָדַעְתִּי אֶת־מַכְאֲבוֹ:

וְאָרַד לְהַצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם

וְלִהְיוֹתוּ מִן־הָאָרֶץ הַהִוא

אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה וְרוּחָבָה

אֶל־אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ

אֶל־מְקוֹם

הַפְּנִיעֵנִי

וְהַחֲתִי

וְהֶאֱמַרְי

וְהִפְרִיזִי

וְהַחֲוִי

וְהִיבִסִּי:

וְעֵתָה

הִנֵּה

צַעֲקַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלַי

וְגַם־רְאִיתִי אֶת־הַלֶּחֶץ

אֲשֶׁר מִצְרַיִם לֹחֲצִים אֹתָם:

וְעֵתָה

לֵכָה וְאֶשְׁלַחְךָ אֶל־פְּרָעֹה

אשלחך לפרעה

יי: ראיתי עני עמי
ושמעתי צעקתם

וארד להצילו
ולהעלותו לארץ כנען

צעקת בני ישראל
באה אלי

לכה ואשלחך לפרעה

וְהוֹצֵא אֶת־עַמִּי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָאֱלֹהִים

כִּי אֲנֹכִי

כִּי אֱלֹהֵי אֶל־פְּרַעֲוֹה

וְכִי אוֹצִיא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם:

וַיֹּאמֶר

כִּי־אֶהְיֶה עִמָּךְ

וְזֶה־לְךָ הָאֵת כִּי אֲנֹכִי שְׁלַחְתִּיךָ

בְּהוֹצִיאֲךָ אֶת־הָעָם מִמִּצְרַיִם

תַּעֲבֹדוּן אֶת־הָאֱלֹהִים עַל הַהַר הַזֶּה:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָאֱלֹהִים

הִנֵּה אֲנֹכִי בֹא אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְאָמַרְתִּי לָהֶם

אֲלוֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם

וְאָמְרוּ־לִי

מַה־שֵּׁמוֹ

מַה אֶמַּר אֲלֵהֶם:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה

אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה

וַיֹּאמֶר

כֹּה תֹאמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל

אֶהְיֶה שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם:

מי אנכי

משה לאלהים:

מי אנכי

אלהים:

כי אהיה עמך

האות

מה שמו

משה לאלהים:

כי יאמרו מה שמו מה

אומר

אלהים למשה:

אהיה אשר אהיה

אלהים:

תאמר אהיה שלחני

תאמר לבני
ישראל
יי אלהי אבותיכם
שלחני
אלהים:
תאמר יי אלהי
אבותיכם שלחני

זה שמי וזכרי

ואספת את זקני
ישראל

וַיֹּאמֶר עוֹד אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה

כִּה־תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם

אֱלֹהֵי אַבְרָהָם

אֱלֹהֵי יִצְחָק

וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב

שְׁלַחֲנִי אֵלֵיכֶם

זֶה־שְׁמִי לְעֹלָם

וְזֶה זְכָרִי לְדֹר דָּר:

לךְ וְאֶסְפַּת אֶת־זַקְנֵי יִשְׂרָאֵל

וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם

יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם נִרְאָה אֵלַי

אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב

לֵאמֹר

פָּקֹד פְּקֹדְתִי אֶתְכֶם

וְאֶת־הַעֲשׂוֹי לָכֶם בְּמִצְרַיִם:

וְאָמַר

אֲעֵלֶה אֶתְכֶם מֵעֵנִי מִצְרַיִם

אֶל־אֶרֶץ

הַכְּנַעֲנִי

וְהַחֲתִי

וְהַיְצִיטִי

וְהַכְּנִזִּי

וְהַחִוִּי

וְהַיְבוּסִי

אֱלֹהֵי אֶרֶץ זְבֻלַת חֶלֶב וּדְבָשׁ:

וּשְׁמַעוּ לְקוֹלְךָ

וּבִאתָ

אֵתָהּ וְזָקַנִי וְיִשְׂרָאֵל

אֱלֹהֵי מִצְרַיִם

וַיִּמְרָתֶם אֵלָיו

יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים נִקְרָה עָלֵינוּ

וְעַתָּה

נִלְכְּהָ-נָא דֶרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבָּר

וְנִזְבַּחָהּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ:

וְאֲנִי יָדַעְתִּי

כִּי לֹא יִתְּנוּ אֶתְכֶם מִלֶּדֶת מִצְרַיִם לְהַלְדֶּךָ

וְלֹא בְיַד חֹזֶקָה:

וּשְׁלַחְתִּי אֶת-יָדִי

וְהִכִּיתִי אֶת-מִצְרַיִם

בְּכָל נִפְלְאוֹתַי אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה בְּקִרְבֹּךָ

וַאֲחֲרֵי-כֵן וְשַׁלַּח אֶתְכֶם:

וְנָתַתִּי אֶת-חֶן הָעַם הַזֶּה בְּעֵינֵי מִצְרַיִם

וְהָיָה כִּי תִלְכּוּ לֹא תִלְכּוּ רִיקָם:

וּשְׂאֵלָה אִשָּׁה מִשְׁכַּנְתָּהּ וּמִגֵּרַת בֵּיתָהּ

כָּל־כֶּסֶף

וְכָל־זָהָב

וּשְׁמֵלֶת

וּשְׂמֹתָם

עַל-בְּנֵיכֶם

ושמעו לקולך

תבואו למלך מצרים

תאמרו לו: נלכה ג'
ימים במדבר

ולא יתן אתכם להלך

והכיתי בנפלאותי

ונתתי חנם בעיני
מצרים

וְעַל־בְּנֵיכֶם
וְנִצַּלְתֶּם אֶת־מִצְרָיִם:

פרק ד

וַיַּעַן מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר

וְהֵן לֹא־יֵאֱמִינוּ לִי

וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְקִלִּי

כִּי יֹאמְרוּ

לֹא־נִרְאָה אֱלֹהֶיךָ יְהוָה:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי יְהוָה

מִה־יִזַּח בְּיָדְךָ

וַיֹּאמֶר

מִטָּה:

וַיֹּאמֶר

הַשְּׁלִיכֵהוּ אֶרְצָה

וַיִּשְׁלַכְהוּ אֶרְצָה

וַיְהִי לְנֶחֱשׁ

וַיִּנָּס מֹשֶׁה מִפְּנֵיו:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

שְׁלַח יָדְךָ וְאַחֲזוּ בַזְּנֹבֶיךָ

וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיַּחֲזֹק בּוֹ

וַיְהִי לַמָּטָה בְּכַפּוֹ:

לְמַעַן יֵאֱמִינוּ

כִּי־נִרְאָה אֱלֹהֵי יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵם

כתיב
מזה

האותות

משה:

והן לא יאמינו לי

אות המטה

יי למשה:

מה בידך

משה:

מטה

יי:

השליכהו ארצה

ויהי לנחש

יי למשה:

אחז בזנבו

ויהי למטה

למען יאמינו

אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ

אֱלֹהֵי יִצְחָק

וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב:

וַיֹּאמֶר יְהוָה לוֹ עֹד

הִבֵּאתִינָא יֶדְךָ בְּחִיקְךָ

וַיָּבֵא יְדוֹ בְּחִיקוֹ

וַיּוֹצֵאֵהָ

וְהִנֵּה

יְדוֹ מִצְרַעַת כְּשֵׁלֵג:

וַיֹּאמֶר

הֲשֵׁב יֶדְךָ אֶל־חִיקְךָ

וַיִּשֶׁב יְדוֹ אֶל־חִיקוֹ

וַיּוֹצֵאֵהָ מִחִיקוֹ

וְהִנֵּה־

שְׁבָה כְּבִשְׂרוֹ:

וְהָיָה אִם־לֹא יֵאֱמִינוּ לָךְ

וְלֹא יִשְׁמְעוּ לְקֹל הָאֵת הַרְאֵשׁוֹן

וְהֵאֱמִינוּ לְקֹל הָאֵת הָאַחֲרוֹן:

וְהָיָה אִם־לֹא יֵאֱמִינוּ

גַּם לְשֵׁנֵי הָאֵתוֹת הָאֵלֹהִים

וְלֹא יִשְׁמְעוּן לְקֹלְךָ

וְלִקְחֹת מִמִּימֵי הַיָּאֵר

וְשִׁכְתָּ הַיּוֹבֵשָׁה

וְהָיוּ הַמַּיִם אֲשֶׁר תִּקַּח מִן־הַיָּאֵר

וְהָיוּ לְדָם בַּיּוֹבֵשׁ:

אות הצרעת

יי למשה:

הבא ירך בחיקך

והנה מצורעת

יי למשה:

השב ירך

והנה שבה כבשרו

והאמינו לאות

האחרון

אות הדם

מי ידבר
משה לי:
לא איש דברים אנכי

” לבמשה:
אנכי שמתי פה לאדם

לך ואהיה עם פיד

משה:
שלח נא ביד תשלח

ויחר אף יי

”:
אהרן ידבר

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה

בְּנִי אֲדַנֶּי

לֹא אִישׁ דְּבָרִים אֲנִי

גַּם מִתְמוּלָּה גַּם מִשְׁלֵשׁ

גַּם מֵאֵז דְּבָרָה אֶל־עַבְדְּךָ

כִּי כַבֵּד־פָּה וּכְבֹד לְשׁוֹן אֲנִי:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו

מִי שֵׁם פֶּה לְאָדָם

אוּ מִי־יֹשִׁים אֱלֹם

אוּ חֹרֵשׁ

אוּ פֶקַח

אוּ עֹרֵר

הֲלֹא אֲנִי יְהוָה:

וְעַתָּה

לֵךְ

וְאֲנִי אֶהְיֶה עִם־פִּיךָ

וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תְּדַבֵּר:

וַיֹּאמֶר

בְּנִי אֲדַנֶּי

שְׁלַח־נָא בְיַד־תְּשַׁלַּח:

וַיַּחַר־אֵף יְהוָה בְּמֹשֶׁה

וַיֹּאמֶר

הֲלֹא אֶהְרֵן אֲחִיךָ הַלְוִי

וְדַעְתִּי כִּי־בְרַךְ יְרַבְּרָה הוּא
וְגַם הִנֵּה־הוּא יֵצֵא לְקַרְאֲתְךָ
וְרָאָה וְשָׂמַח בְּלִבּוֹ:
וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו
וְשָׂמַתְּ אֶת־הַדְּבָרִים בְּפִיו
וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה עִם־פִּיךָ וְעִם־פִּיהוּ
וְהוֹרִיתִי אֶתְכֶם אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂוּן:
וְדִבַּרְתָּ הוּא לְךָ אֱלֹהִים
וְהָיָה
הוּא יִהְיֶה־לְךָ לְפָה
וְאַתָּה תִּהְיֶה־לוֹ לְאֱלֹהִים:
וְאַתְּ־הַמַּטֵּה הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדְךָ
אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־בּוֹ אֶת־הָאֵתֶת:

ושמה בלבו

ושמת הדברים בפיו

ודבר לך לעם

המטה תקח בידך

משה בדרך למצרים

משה שב למצרים
משה לוקח רשות
מיתרו

משה להותנו:
אשובה לאחי
במצרים

יתרו למשה:
לך לשלום

יי אומר למשה לשוב
מצרים
יי למשה במדין:
שוב מצרים

ויקח משה את אשתו
ובניו וישב

ויקח את משה
האלהים

יי למשה על פרעה

תעשה המופתים

פרשה ו
(פתוחה)
סדר ד

וילך משה

וישב אל-יתר חתנו

ויאמר לו

אלכה נא

ואשובה אל-אחי אשר-במצרים

ואראה העורם חיים

ויאמר יתרו למשה

לך לשלום:

ויאמר יהוה אל-משה במדין

לך שב מצרים

כי-מתו כל-האנשים המבקשים את-נפשיך:

ויקח משה

את-אשתו

ואת-בניו

וירכבם על-החמר

וישב ארצה מצרים

ויקח משה את-מטה האלהים בידו:

ויאמר יהוה אל-משה

בלכתך לשוב מצרימה

ראה כל-המפתים אשר-שמתו בדרך

וְעִשִׂיתֶם לִפְנֵי פְרֹעֹה

וְאָנֹכִי אֲחֻזְקֶךָ אֶת־לִבִּי

וְלֹא יִשְׁלַח אֶת־הָעַם:

וְאָמַרְתָּ אֶל־פְרֹעֹה

כֹּה אָמַר יְהוָה

בְּנֵי בְכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל:

וְאָמַר אֵלֶיךָ

שְׁלַח אֶת־בְּנֵי וְיַעֲבֹדֵנִי

וְתִבְאֵן לְשַׁלְּחֵנִי

הֲנֵה אֶנְכִי הֹרֵג אֶת־בְּנֶיךָ בְּכַרְךָ:

וְיִהְיֶה בְּדַרְךְ בְּמִלּוֹן

וַיִּפְגְּשֵׁהוּ יְהוָה

וַיִּבְקֶשׂ הַמִּיתוֹ:

וְתִקַּח צַפְרָה צֹר

וְתִכְרַת אֶת־עֹרְלַת בְּנֵה

וְתַגַּע לְרַגְלָיו

וְתֹאמַר

כִּי חֲתַן־דַּמִּים אַתָּה לִּי:

וַיִּרְף מִמֶּנִּי

אִז אָמַרְהָ

חֲתַן דַּמִּים לְמוֹלַת:

ולא ישלח העם

ואמרת לו:
אמר יי הנני הורג את
בכורך

בדרך במלון
ויבקש יי המיתו

צפרה כורתת ערלת
בנה

צפורה: חתן דמים

וירף ממני

צפורה:
חתן דמים למולות

מפגש משה
ואהרן
אהרן פוגש את משה
”לאהרן:
לך לקראת משה

פרשה ז
(פתוחה)

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-אַהֲרֹן
לֵךְ לְקַרְאֵת מֹשֶׁה הַמִּדְבָּרָה

וַיֵּלֶךְ

וַיִּפְגְּשֵׁהוּ בְּהַר הָאֱלֹהִים

וַיִּשְׁקֵלֵהוּ:

וַיַּגֵּד מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן

אֵת כָּל-דִּבְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר שָׁלַח

וְאֵת כָּל-הָאֵתָת אֲשֶׁר צִוָּהוּ:

וילך ויפגשו

ויגד משה לאהרן את
דבריו

שמות • פרשת שמות • פרק ד

משה ואהרן במצרים

משה ואהרן
מדברים לישראל

וידבר אהרן

ויעש האותות

ויאמן העם

וַיִּלֶךְ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
וַיֹּאסְפוּ אֶת-כָּל-זִקְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:
וַיְדַבֵּר אֲהֲרֹן
אֶת כָּל-הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
וַיַּעַשׂ הָאֵתָת לְעֵינֵי הָעָם:
וַיֹּאמְרוּ הָעָם
וַיִּשְׁמְעוּ
כִּי-פָקַד יְהוָה אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְכִי רָאָה אֶת-עֲנָנִים
וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ:

משה ואהרן באים
לפרעה
משה ואהרן לפרעה
בשם יי

כה אמר יי שלח את
עמי

פרעה: מי יי

פרקה

וַאֲחֵר בָּאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
וַיֹּאמְרוּ אֶל-פְּרֹעֹה
כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
שְׁלַח אֶת-עַמִּי
וַיַּחֲגוּ לִי בַמִּדְבָּר:
וַיֹּאמֶר פְּרֹעֹה
מִי יְהוָה אֲשֶׁר אֲשַׁמַּע בְּקוֹלוֹ
לְשַׁלַּח אֶת-יִשְׂרָאֵל
לֹא יָדַעְתִּי אֶת-יְהוָה

וְגַם אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁלַּח:

וַיֹּאמְרוּ

אֱלֹהֵי הָעִבְרִים נִקְרָא עָלֵינוּ
נִלְכָּה נָא הָרֶדְף שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבָּר
וְנִזְבְּחָה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
כִּי־יִפְגְּעֵנוּ בְּדַבָּר אוֹ בַּחֲרָב:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מֶלֶךְ מִצְרַיִם

לֵמָּה מִיֶּשֶׁה וְאֶהְיֶה
תִּפְרִיעוּ אֶת־הָעַם מִמַּעֲשָׂיו
לְכוּ לְסִבְלֵיתֵיכֶם:

וַיֹּאמֶר פְּרֹעֶה

הֲזֵרִבִּים עִתָּה עִם הָאָרֶץ
וְהִשְׁבַּתֶּם אֹתָם מִסִּבְלֵיתֶם:

וַיֵּצֵא פְּרֹעֶה בַּיּוֹם הַהוּא

אֶת־הַנְּגֻשִׁים בְּעַם
וְאֶת־שֹׁטְרָיו
לֵאמֹר:

לֹא תֹאסְפוּן לָתֵת תְּבֹן לְעַם
לְלֶבֶן הַלְּבָנִים כְּתַמּוֹל שְׁלֹשׁ
הֵם יִלְכוּ וְקִשְׁשׁוּ לָהֶם תְּבֹן:
וְאֶת־מִתְכַנֶּנֶת הַלְּבָנִים
אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים תַּמּוֹל שְׁלֹשׁ

משה ואהרן:
אלהי העברים נקרה

נובחה פן יפגענו

פרעה:
אתם משביתים
מלך מצרים:
למה תפריעו העם

פרעה:
רבים עם הארץ
והשביתם אותם

הפסקת התבן
ויצו פרעה:
לא תוסיפו לתת תבן

ואת מתכונת הלבנים
ישימו

כי נרפים הם

תְּשִׂימוּ עֲלֵיהֶם
לֹא תִגְרְעוּ מִפְּנֵי
כִּי־נְרָפִים הֵם
עַל־כֵּן הֵם צַעֲקִים לֵאמֹר
גַּלְכָּה נִזְבַּחַה לֵאלֹהֵינוּ:
תִּכְבַּד הַעֲבָדָה עַל־הָאֲנָשִׁים וְיַעֲשׂוּ־בָהּ
וְאֵל־יִשְׁעוּ בְּדַבְרֵי־שִׁקְרָה:

נוגשי העם עושים
דבר פרעה
נוגשים ושוטרים לעם:
אין תבן

וַיֵּצְאוּ נְגִשֵׁי הָעָם וּשְׁטָרָיו
וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָעָם לֵאמֹר
כֹּה אָמַר פַּרְעֹה
אֵינֶנִּי נָתַן לָכֶם תְּבֹן:
אַתֶּם לֹבֵי קָחוּ לָכֶם תְּבֹן מֵאֲשֶׁר תִּמְצְאוּ
כִּי אֵין נִגְרַע מֵעַבְדְּתְכֶם דְּבַר:

ויפץ העם לקשש תבן

וַיִּפֶץ הָעָם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
לִקְשֵׁשׁ קֶשׁ לְתֹבֵן:
וְהַנְּגִשִׁים אֲצִים לֵאמֹר
כִּלּוּ מַעֲשֵׂיכֶם דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ
כַּאֲשֶׁר בַּהֲיוֹת הַתְּבֹן:

הנוגשים אצים:
עשו כאשר בהיות
התבן

שוטרי בני ישראל
ויכו השוטרים

וַיִּכּוּ שְׁטָרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר־שָׂמוּ עֲלֵהֶם נְגִשֵׁי פַרְעֹה
לֵאמֹר
מַדּוּעַ לֹא כָלִיתֶם חֲקֶכֶם

נוגשי פרעה: מדוע לא
כליתם חקכם

לִלְבֹן פְּתִמּוֹל שְׁלִשִׁים

גַּם־תִּמּוֹל גַּם־הַיּוֹם:

וַיִּבְאוּ שְׂטָרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיִּצְעֲקוּ אֶל־פְּרַעֲהַ לֵאמֹר

לָמָּה תַעֲשֶׂה כֹה לַעֲבָדֶיךָ:

תָּבוֹן אִיזֹן נִתַּן לַעֲבָדֶיךָ

וּלְבָנִים אֲמַרִים לָנוּ עָשׂוּ

וְהִנֵּה עֲבָדֶיךָ מְכֹסִים

וְחֻטְאֵת עֲמָדָ:

וַיֹּאמֶר

נִרְפִים אַתָּם נִרְפִים

עַל־כֵּן אַתָּם אֲמַרִים

נִלְכָה נִפְחָה לַיהוָה:

וְעַתָּה לָכוּ עֲבָדוּ

וְתָבוֹן לֹא־יִתֶּן לָכֶם

וְתָכוֹן לְבָנִים תִּתְּנוּ:

וַיִּרְאוּ שְׂטָרֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶתֶם בָּרַע

לֵאמֹר

לֹא־תִגְרְעוּ מִלְּבַנֵיכֶם

דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ:

וַיִּפְגְּעוּ אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן

נֹצְעִים לְקִרְאֲתֶם

בְּצִאתֶם מֵאֶת פְּרַעֲהַ:

וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים

ויצעקו השוטרים
לפרעה

השוטרים לפרעה:
למה תעשה כה

פרעה: נרפים אתם

ויראו השוטרים את
העם ברע

לא תגרעו מלבניכם

שוטרי בני ישראל
למשה

ויפגעו במשה ואהרן

השוטרים למשה
ואהרן: ישפטכם יי

וַיֵּרָא יְהוָה עֲלֵיכֶם וַיִּשְׁפֹּט
אֲשֶׁר הִבְאִשְׁתֶּם אֶת־רִיחֹנִי
בְּעֵינֵי פִרְעֹה וּבְעֵינֵי עַבְדָּיו
לְתַת־חַרְב בְּיַדְּם לְהַרְגֵנִי:

וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה

וַיֹּאמֶר

אֲדֹנָי

לָמָּה הִרְעַתָּה לְעַם הַזֶּה

לָמָּה זֶה שְׁלַחְתָּנִי:

וַיִּבְאֹז בְּאִתִּי אֶל־פִּרְעֹה לְדַבֵּר בְּשִׁמְךָ

הִרַע לְעַם הַזֶּה

וְהִצֵּל לֹא־הִצַּלְתָּ אֶת־עַמְּךָ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

פרק 1

עֲתָה תִּרְאֶה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לְפִרְעֹה

כִּי בְּיַד חֲזָקָה יִשְׁלַחֶם

וּבְיַד חֲזָקָה יִגְרָשֶׂם מֵאֶרֶצוֹ:

וישב משה ליי
משה ליי: למה הרעות

יי למשה: עתה תראה

שמות • פרשת שמות • פרקו

הפטרת שמות

ביום ההוא

ישעיה פרק כז
פרשה סתומה

כרם חמר

ענו-לה:

לרגעים אשקנה

אני יהוה נצרה

ויום אצרנה:

פן יפקד עליה לילה

חמה אין לי

אפשעה בה אציתנה יחד:

מיריתנני שמיר שית במלחמה

או יחזק במעוזי

שלום יעשה-לי:

יעשה שלום לי

יצוץ ופרח ישראל

הבאים ישרש יעקב

ומלאו פני-תבל תנובה:

התחלת
ההפטרה

אם-כהרג הרגיו הרג:

הכמפת מכהו הכהו

פרשה פתוחה

הגה ברוחו הקשה ביום קדים:

בסאסאה בשלחה תריבנה

וזה כל-פרי הסר חטאתו

לכן בזאת וכפר עון-יעקב

כאבני-גר מנפצות

בשומו | כל-אבני מזבח

לא-יקמו אשירים וחמנים:

נזה משלח ונעזב כמדבר

כי עיר בצורה בדר

ושם ירבץ וכלה סעפיה:

שם ירעה עגל

נשים באות מאורות אותה

ביבש קצירה תשברנה

כי לא עם-בינות הוא

ויצרו לא וחננו:

על-כן לא-ירחמנו עשהו

וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא

פרשה פתוחה

וַחֲבַט יְהוָה מִשְׁבֶּלֶת הַנֶּהָר עַד־נַחַל מִצְרַיִם
וְאַתֶּם תִּלְקְטוּ לְאַחַד אֶחָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

וְהָיָה | בַּיּוֹם הַהוּא

פרשה פתוחה

יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל

וַיָּבֹאוּ הָאֲבָדִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר
וְהַנְּדָחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
וְהַשְּׁתַּחֲוִי לַיהוָה

פרק כז

הָיָה עֵטְרַת גְּאוֹת שְׂכָרֵי אֶפְרַיִם
אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ גֵּיא־שְׁמֵינִים
וְצִיץ נָבֵל צְבִי תִפְאַרְתּוֹ

הַנֵּה חֲזֹק וְאַמִּץ לְאָדְנִי
כֹּזֵרם כֹּרֵד שְׁעַר קָטָב
הַנִּיחַ לְאֶרֶץ בֵּינִי:

בְּרַגְלֵי תְרַמְסֶנָּה
וְהָיְתָה צִיצֵת נָבֵל צְבִי תִפְאַרְתּוֹ
אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ גֵּיא־שְׁמֵינִים

כְּכַכּוּדָה בְּטָרֶם קִיּוֹן
אֲשֶׁר יִרְאֶה הָרְאָה אוֹתָהּ

בַּיּוֹם הַהוּא

פרשה פתוחה

יְהִי יְהוָה צְבָאוֹת לְעֵטְרַת צְבִי
לְשֵׂאֵר עַמּוֹ:

וְלָרוּחַ מִשְׁפָּט
וְלַגְבוּרָה
לְיוֹשֵׁב עַל־הַמִּשְׁפָּט
מְשִׁיבֵי מַלְחָמָה שְׁעָרָה:

פרשה פתוחה

וְגַם־אֱלֹהֵי בִינָן שָׁגוּ
כִּהְיוּ וְנִבְיֵאֵי שָׁגוּ בְשֹׁכֵר
תַּעֲוֵי מִן־הַשֹּׁכֵר

כִּי כָל־שְׁלַחְנוֹת מְלֵאוֹ קִיָּא צֵאָה
אֶת־מִי יוֹרֵה דַעָה
וְאֶת־מִי יִבְּרֵן שְׁמוּעָה
עֵתִיקֵי מִשְׁדִּים:

פרשה פתוחה

גְּמוּלֵי מַחְלָב

צו לצו	כִּי צוֹ לְצוֹ
קו לקו	קוֹ לְקוֹ
זעיר שם:	זַעִיר שֵׁם
ידבר אל-העם הזה:	כִּי בִלְעָגִי שִׁפָּה וּבִלְשׁוֹן אַחֲרַת
	אֲשֶׁר אָמַר אֲלֵיהֶם
וזאת המרגעה	זֹאת הַמַּנְנוּחָה הַנִּיחוּ לְעִיף
	וְלֹא אָבוֹא שְׂמוּעַ:
	וְהָיָה לָהֶם דְּבַר-יְהוָה
צו לצו	צוֹ לְצוֹ
קו לקו	קוֹ לְקוֹ
זעיר שם	זַעִיר שֵׁם
ונקשו ונלכדו:	לְמַעַן יִלְכוּ וּבָשְׁלוּ אַחֲזֹר וְנִשְׁבְּרוּ
	לְכֹן כֹּה-אָמַר יְהוָה
	אֶל-בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת-אֲבֹתָהֶם
ולא עתה פניו יחורו:	לֹא-עֵתָהּ יְבוֹשׁ יַעֲקֹב
בקרבו יקדישו שמי	כִּי בְרֵאתוֹ יִלְדִיו מֵעֵשָׂה יָדוּ
ואת-אלהי ישראל יעריצו:	וְהִקְדִּישׁוּ אֶת-קְדוֹשׁ יַעֲקֹב
ורוגנים ולמדו-לקח:	וַיִּדְעוּ תַעֲרִיחוּ בֵּינָהּ

כאן מדליגים
פרק כח
פרשה פתוחה